

ספונטני בהחלט

עובר בקרוב לכרכור

שירה שנטון

"במשך תקופה של כמעט שנה לאחר שעזבתי את הבית, נהגתי לישון במשרד. בשלב מסוים הרגשתי צורך ליצור לעצמי פינה משלי. הרעיון קסם לי וראיתי בו הזדמנות גדולה לממש את החלום שלי לבית – מקום מינימליסטי שראוי לחיות בו. אימצתי את אחת המכולות המונחות בחצר המפעל – קונטיינר משומש המשקף במהותו את אהבתי ליצור בברזל חשוף המשקף את פגעי הזמן. גייסתי את האדריכל עודד רוזנקיאר כדי שיתווה לי את הכיוון, וחיברתי לזה את העבודה שלי באמצעות לוחות קורטן.

אבל, נסחפתי עם היצירה, דימינתי שאני עושה לעצמי משהו שהייתי עושה עבור מישהו אחר, לו הייתי מתבקש. ואז, כל דבר שבניתי – מקלחת, סלון, מטבח או חדר שינה – הפך מבחינתי ליצירה בפני עצמה. הרגשתי שעשיתי משהו שמבטא במדויק את צורת החשיבה שלי, במיוחד לגבי הקשר בין חומר ותכלית.

"וכך, הבית שמבטא את האהבה הגדולה שלי לברזל חשוף מדגים בעיניי את האפשרות לשלבו בחיי היום יום, על אף שלעיתים הוא פחות פרקטי. זה בולט במיוחד במקומות הכי אינטימיים שבהם השימוש בפלדה חשופה עלול להיתפש כ"טעות אדריכלית" – ריצפת חדר השינה, הכיור במקלחת, סכיני הפלדה העבות החוזרות על עצמן בכל הפרטים, ובמיוחד – המעטפת החיצונית העשויה כולה מפלדת קורטן חלודה.

הבית שיעבור בקרוב "דירה" למגרש שנרכש לאחרונה בכרכור, משקף במדויק את הזמן כמרכיב ביצירה.

גג של מסגד בצפון בנגלדש עובר דירה

תפיסת המרחב הסובייקטיבית של המשתמש זוכה במאה השנים האחרונות להתייחסויות שונות ומשונות, תחת כותרות מפוצצות, כגון "פנומנולוגיה" (הוסרל, היידגר, סטיבן הול, איריס ערבות, עמי רן ואחרים); "אדריכלות ללא אדריכלים" (ברנארד רודופסקי); "אדריכלות ספונטאנית" (כל אדריכל שמחשיב את עצמו כאמן); "אדריכלות אורגנית" (פרנק לוי רייט); ו"אדריכלות ורנקולרית" על פרשנויותיה השונות (ראה ראיון עם אדריכל פרופ' גלעד דובשני). בעיקרון, מדובר בתהליך שבו חוויית המרחב מהווה נקודת מוצא, בניגוד להסתמכות מודעת על תיאוריות או השערות מבוססות מחקר.

הביטוי העיקרי של הגישות האלה מבחינה אדריכלית, הוא בהבלטת חלקו של המשתמש בעיצוב המבנה, בעיקר זמן רב לאחר איכלוסו, גם כאשר מדובר במעורבות כזאת או אחרת של אדריכל או מהנדס.

הבית המוצג כאן אינו מבטא חשיבה אדריכלית מובהקת – לא בשימוש היוצא דופן בחומרי בנייה, לא בהקשריו לסביבה, ולא בהתייחסותו לאקלים.

למרות שחלוקת החלל הראשונית הותוותה על ידי אדריכל, המימד הפרקטי משועבד באופן גורף לפן היצירתי, החושף את העדפותיו האמנותיות של הדייר – יוצר צעיר שבנה את ביתו במו ידיו, תוך שימוש לא שיגרתי בחומרי גמר – בעיקר סוגים שונים של מתכת חשופה שהתיישנותה מעניקה לה את ייחודה.

Adam's home in the factory yard.
A Corten shell and glass boards on a frame
of two old containers create an artistic
contrast between light and heavy materials.

Right page: A mosque in Bangladesh is
"moving house".

הבית של אדם

מעטפת קורטן ולוחות זכוכית על בסיס שלדות של
שני קונטיינרים ישנים יוצרת הנגדה אמנותית בין
חומרים קלים וכבדים.

תכנון וביצוע: אדם פרץ.
צילום: דודו אזולאי.

המדרגות והמטבח העשויים מפלדת קורטן חשופה – אלמנטים פיסוליים המקנים לבית פן אמנותי, ללא התחשבות רבה מדי במימד הפרקטי.

תכנון וביצוע: אדם פרץ.
צילום: דודו אזולאי.

Made of exposed Corten sheets the steps and kitchen - sculptural elements giving the house its artistic touch, without paying too much attention to the practical dimension.

מבט מבחוץ על חדר השינה, ממרפסת הגג.

בעמוד השמאלי: מבט פנימה והחוצה מחדר השינה בקומה העליונה.

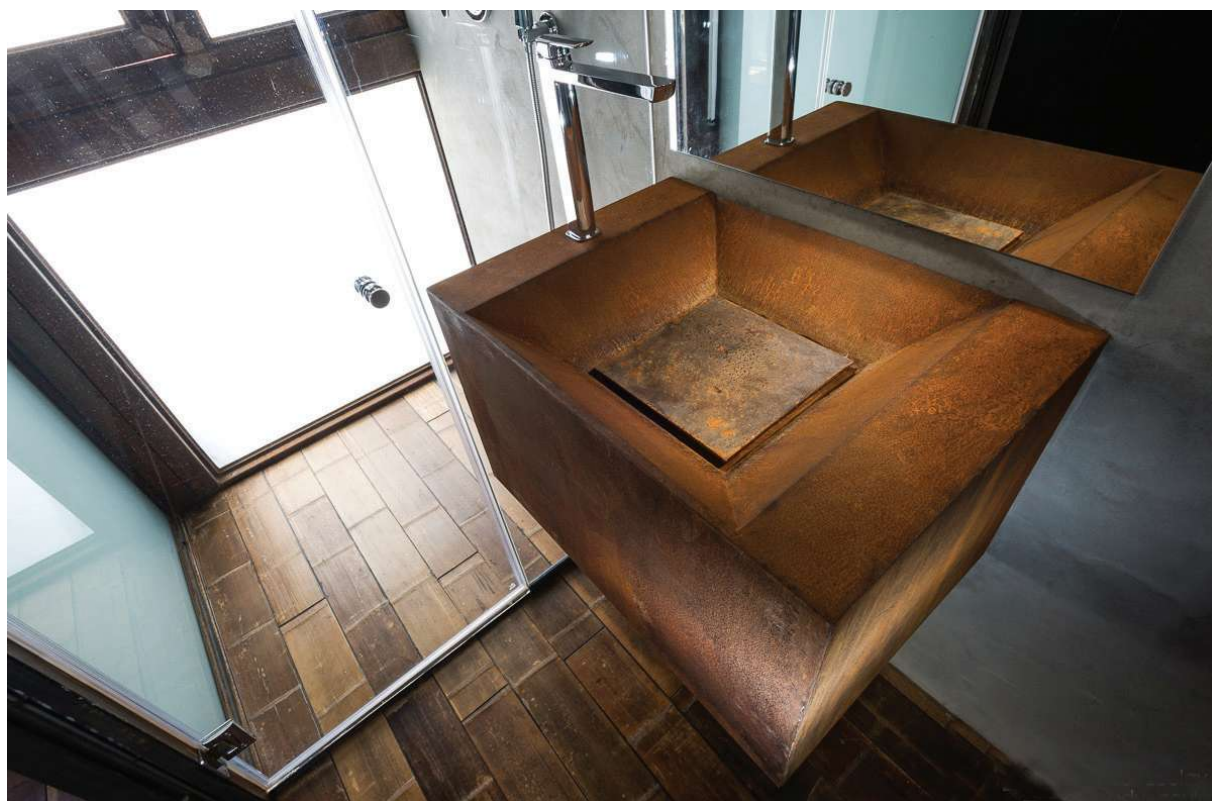
תכנון וביצוע: אדם פרץ.
צילום: דודו אזולאי.

Right page: An exterior view of the bedroom from the roof balcony.

This page: Inside and out view from the bedroom on the upper floor.

למעלה: הספרייה על פרטיה העשויים ממתכת חשופה.
למטה: כיור הקורטון, שימוש בלתי מקובל בחומר.
בעמוד השמאלי: חדר האמבטיה.
תכנון וביצוע: אדם פרץ.
צילום: דודו אזולאי.

Above: The bathroom.

Right page, top: Exposed metal details on the bookshelf.

Right page, bottom: Corten sink - an unusual use of building materials.

המטבח של אדם

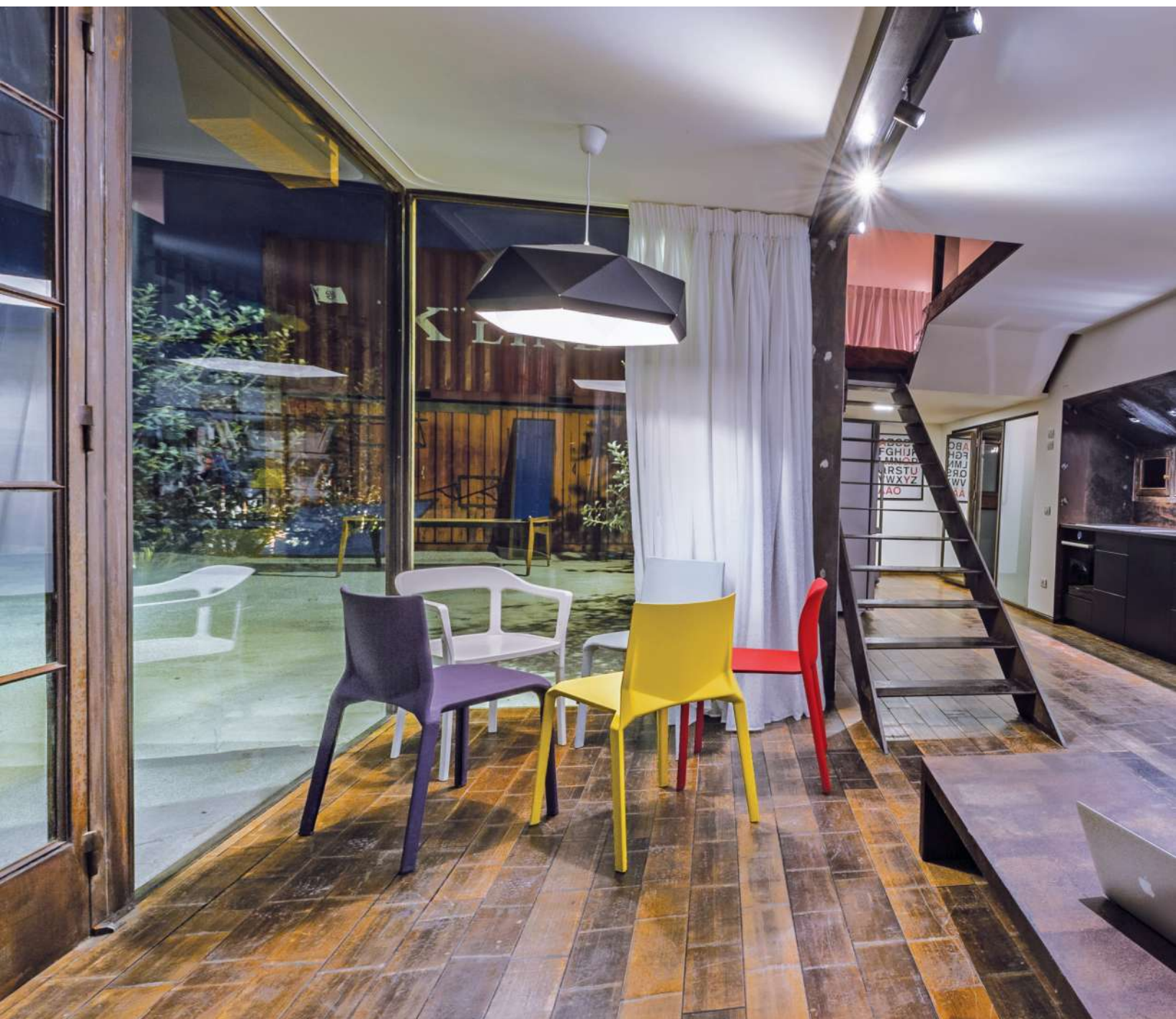
בעמוד השמאלי: הסלון בשעות הערב – הסביבה המתועשת המיוחדת פנימה מקנה תחושת שייכות.

תכנון וביצוע: אדם פרץ.

צילום: דודו אזולאי.

צילום: דודו אזולאי.

Adam's House

Above: The living room in the evening. The industrial environment penetrates the interior, providing the house a sense of belonging.

Right page: The kitchen.

house of the season

The concept of a user's subjective perception of space has garnered various and sundry comments under pompous headlines like Phenomenology (Husserl, Steven Holl and others); Architecture without Architects (Bernard Rudofsky); Spontaneous Design" (any architect who considers himself an artist); Organic Architecture (Frank Lloyd Wright); and Vernacular Architecture with all its attendant interpretations. In principle, this is a process where the experience of space constitutes a starting point for the design as opposed to consciously relying on rational, research-based theories.

The main expression of such architectural approaches lies in highlighting the part of the user in the design, particularly after living in it for a while, whether it has been produced with the involvement of a professional designer or not.

The house presented here does not reflect significant architectural thinking – not when it comes to the usual use of building materials, its random environmental context, or the lack of any reference to the climate.

Although the initial space division was sketched by an architect, the practical dimension was generally subject to the creative aspect, expressing first, and for most, the artistic preferences of the tenant – a 25 year old man who built his house with his own hands, using atypical finishing materials – primarily the unique use of various types of exposed metal.

“For almost a year after I left home, I used to sleep in the office. At some point, I felt the need to create my own place. The idea appealed to me and I saw it as a great opportunity to realize my vision of a home. I adopted one of the used containers in the plant yard which perfectly reflected my attraction to metal, especially when it shows

the ravages of time. I recruited architect Oded Rosenkier for direction, combined this with my work with carotene boards and found it a great opportunity to realize my vision of a minimalist human facility.

However, during the process, I was carried away with creativity and imagined myself doing something I would do for someone else if asked ... and then, everything I built - shower, living room, kitchen or bedroom – became, as far as I was concerned, a creative act in itself ... and I felt I'd done something that accurately expressed my way of thinking, especially regarding the relationship between matter and purpose.

So, to me, the house demonstrates the possibility of integrating it in everyday life, even if it is usually less practical. This is particularly evident in the most intimate places where the use of exposed steel might be perceived as an architectural mistake - the bedroom floor, the sink in the shower, solid steel blades repeated in every detail, and particularly the outer shell that's made entirely of rusty corten steel cladding.

The “home”, soon to be transferred to a recently purchased lot in Karkur, reflects the times as a creative component.

ייעוץ פנג-שואי לבתים, דירות ועסקים, בשילוב מפות אסטרולוגיות

רחל: 054-4439015